

Dagsöversikten.

Ministären De Geer avgår. — Konungen konfererar med talmän och partichefer

Officiellt meddelas i går:

Sedan statsrådet Tamm redan förut anhållit om avsked från statsrådsämbetet, hava denna dag statsrådets övriga ledamöter jämväl ingivit ansökan om entledigande från sina statsrådsämbeten. Sistnämnda ansökning har denna dag föredragits inför H. Mjt Konungen, som därvid anmodat regeringens medlemmar att tills vidare fungera.

Därmed är Sveriges 3:e ministerkris på mindre än ett år ett faktum. Ministären Edén avgick som bekant i mars förra året och efterträdades av ministären Branting, som stannade till in i oktober. Den avgångna ministären har alltså ej förvaltat sina ämbeten fullt fyra månader.

Konungen har på måndagseftermiddagen haft konferenser först med riksdagens talmän och därefter med cheferna för de olika partierna. Konferensen med partiledarna hade, enligt Heijnes berättelse, karaktären av en förberedande undersökning av läget. Partiledarna funno den inträdda situationen så ny, att inga positiva förslag från deras sida kunde lämnas. På förfrågan hos en av dessa, om konungen ämnade under tisdagen fortsätta rådplågningarna med partiledarna, lämnades det svaret, att detta ej vore honom bekant.

*

I sist hitkomna nummer av Berliner Tageblatt och Vorwärts ha två av Tysklands främsta män, båda medlemmar av fredsdelegationen i Versailles, nämligen förre utrikesministern Brockdorff-Rantzau och professor Walther Schücking, uttalat sig om Parisbeslutet. Schücking skriver i Berliner Tageblatt under rubriken "Die Pariser Beschlüsse und die deutschen Familien" om de belopp, som enligt konferensens beslut i skadestandsfrågan skulle behöva utkrävas av varje tysk familj, om skadeståndet skulle kunna betalas. Enligt den högsta annuiteten, 6 miljarder guldmark, skulle, framhåller Schücking, varje tysk arbetarefamilj om fem personer bli tvungen att betala 500 guldmark om året i medeltal, d. v. s. med den nuvarande tyska valutan 6,000 mark. Då en tysk arbetarelön i regel uppgår till omkring 15,000 mark om året, skulle alltså 40 proc. av hans lön gå till ententeborgenären. Dessutom, skriver Schücking, skulle den särskilda exportavgiften innebära en ytterligare belastning, varför man skulle kunna beräkna, att en tysk arbetare finge betala bortåt 8,000 mark om året till ententen. Brockdorff-Rantzau riktar även en skarp kritik mot ententens fordran i en artikel i Vorwärts. Ententen fortsätter med den gamla vansinniga Clemenceauska politiken, som samtidigt vill tvinga Tyskland att utbetala oerhörda summor och hindrar det att ekonomiskt resa sig, skriver han. Ett bestämmande av skadeståndet är ej möjligt, förrän frågan om Oberschlesien är avgjord, ty först då kunna Tysklands industriella möjligheter någorlunda bedömas. Brockdorff-Rantzau slutar med att uttala sin stora glädje över att nu även den tyska arbetareklassen är enig om att ententens fordringar böra förkastas. Därigenom får Tysklands politik den eniga anslutning inom riket, som är huvudvillkoret för ett fast motstånd mot ententens krav och som icke förefinns vid Versaillesförhandlingarna.

Från London meddelas, att de motförslag till de allierades villkor, vilka diskuteras i tyska pressen, ha tilldragit sig stor uppmärksamhet, men att då den i Tyskland föreslagna totalsumman, 7,500 millioner pund att betalas under 30 år, är föga, mer än hälften av vad de allierade bestämt, man ej tror att de tyska delegerade vid London-konferensen på allvar skola framföra ett sådant förslag. Detta skulle icke kunna upptagas till diskussion av de allierade, yttrar Daily Telegraph. Tidningen påpekar, att Paris-bestäm-

melserna ge Tyskland möjlighet att självt i avsevärd utsträckning minska totalsumman genom att göra inbetalningarna i förtid och sålunda skaffa sig diskontoavdrag. Tyskland är enligt Versaillesfördraget berättigat att framlägga motförslag, ehuru det synes avsiktligt ha dröjt härmed till elfte timmen. Tyskland kommer att höras, men den ersättning, det enligt de allierades plan skall lämna, är redan så måttligt tilltagen, att de allierade icke till allvarlig behandling kunna upptaga någon anhållan om ytterligare minskning. Det blir en annan sak, om Tyskland framlägger konkreta förslag rörande de lämpligaste betalningsmetoderna.

*

Times har offentliggjort texten till det engelska mandatet i Sydoästafrika. Enligt denna skall mandatet höra till

C-typen enligt Versaillesfördraget, vilket innebär, att området skall förvaltas i enlighet med mandatmaktens givna lagar och såsom en del av dess område. I stort sett innebär mandat därför fullständigt engelskt herravälde. Dock få de infödda inom området ej militäriskt utbildas, och upprättandet av fästningar, flottbaser el. dyl. inom området är likaledes förbjudet. Ärligen skall en berättelse över förvaltningen avlämnas till folkförbundsrådet.

Såsom länge väntat, har Churchill nu blivit kolonialminister och som krigsminister ersatt av Worthington Evans.

□ == □